

Blaskovics László-életútinterjú

Készítette: Sulyok Csaba

A beszélgetés helyszíne és időpontja: Hódmezővásárhely, 2025. július 15.

Szerkesztett, tömörített, kiegészített, lábjegyzetelt változat.

Sulyok Csaba:

Hogyan kerültél kapcsolatba a zenével? Gyerekként milyen zenei hatások értek?

Blaskovics László:

1957. december 4-én születtem Hódmezővásárhelyen. Amatőr szinten nagyon sokan zenéltek a családból, szerettek énekelni. Édesapám elektrotechnikus volt. Most is előttem van, hogy milyen operaáriákat énekelt otthon. Amikor nyugdíjba ment, elkezdett kántorkodni Albertirsán, ugyanis ott volt az utolsó munkahelye. Egész jól megtanult orgonán játszani. Amikor a legjobban be volt fogva, akkor három faluban kántorkodott. A húgom zenetanárként ment nyugdíjba. A polgári foglalkozásom szerint én is trombitatanár vagyok, de az életem során nem ezzel foglalkoztam.

Sulyok Csaba:

Jól gondolom, hogy általános iskolai tanulmányaidat a hódmezővásárhelyi ének-zenei általános iskolában folytattad?

Blaskovics László:

Igen, a zenei általánosba jártam, ahol 3. osztályban kezdtünk el hangszert tanulni. Fél évig furulyáztam, azután választottam a trombitát. Jellemzően mindenki zongorázni akart, viszont mi egy kicsi lakásban laktunk, ott reménytelen volt a zongora. Szüleim mondták, hogy valami mást válasszak, így lett a hangszerem a trombita. Már korán – 5–6. osztályos koromban – a rádióban hallott tánczenét nagyon szerettem fül után játszani, ez a tehetség később is nagy segítség volt. Tudni kell, hogy mi rengeteget szolmizáltunk a zenei általánosban. Amit hallunk zenét, azt bármikor le tudjuk szolmizálni, és egy olyan hangszeren, amin tudjuk, hogy mik a hangok, azt le is tudod játszani, mindegy, hogy trombita, furulya, gitár vagy zongora. Már általánosban játszottam egy kamaraegyüttesben, nyolcadikos voltam, mikor ezzel az együttesel bejutottunk a Ki mit tud?¹ televíziós elődöntőjéig. Működött a vásárhelyi zeneiskolában egy fúvószenekar, Kerekes Pali bácsi vezette. Nagyon profi zenekarvezető volt. Ő a rézhangszereket tanította és korábban a Fricsay-féle zenekarban játszott Szegeden. Fricsay Ferenc² később a Bécsi Filharmonikusoknak³ volt vezető karnagya, nagyon híres, világhírű karmester lett. Pali bácsi onnan hozta ezt a zenekarvezető kultúrát. Szigorú is volt, de imádtuk, nagyon sokat tanultunk tőle. Én a fúvószenekarba már ötödik osztályos koromban bekerültem.

Sulyok Csaba:

Mikor jött a zenekaralapítás ötlete? Miért pont a dixieland stílust választottátok?

Blaskovics László:

A zenei általános elvégzése után a vásárhelyi Bethlen Gábor Gimnáziumba jártam. A gimiben tanult egy pesti fiú, Göbölös László, akinek diplomaták voltak a szülei. Tudott hozni egy csomó olyan lemezt, amikhez egyszerű földi halandók itt, Magyarországon, nem juthattak hozzá. Mi 15–16 éves korunkban olyan zenét

¹ A Ki mit tud? a Magyar Televízió által szervezett amatőr tehetségkutatóverseny. Első alkalommal 1962-ben rendezték meg, 1996-ig további kilenc alkalommal hirdették meg.

² Fricsay Ferenc Károly (1914–1963) magyar karmester, pályafutását Szegeden kezdte, 1946-tól több ízben volt a Bécsi Filharmonikusok vendégkarmestere.

³ A Bécsi Filharmonikusok 1842-ben Bécsben alakult szimfonikus koncertzenekar, Ausztria legismertebb zenekara. Újévi koncertje Magyarországon is közkedvelt műsorszám.

hallgattunk, hogy Miles Davis,⁴ Weather Report,⁵ Chick Corea.⁶ Kaptam kölcsön tőle egy Armstrong⁷ lemezt, amit felvettem magnóra. Fül után elkezdtem tanulni azokat a számokat is. Volt egy rockzenekarunk, amikor én elsős gimnazista voltam. Ezzel a zenekarral a kollégiumban⁸ játszottunk, ahol nagy őrjöngés volt erre a zenére a közönség részéről. Akkor még ez nagyon újnak számított, hogy ott játszott egy rockzenekar. Az akkori igazgatónő, „Manyó”,⁹ kitiltott bennünket. Saját szerelésünk nem volt, azt a Nevada¹⁰ basszusgitárosa, Takátsy Sándor „Giovanni” adta kölcsön úgy, hogy egy triciklivel hoztuk el a házatól a kollégiumig. Volt, hogy Steiner Béla bácsi,¹¹ a gimnázium énektanára, a kórusral olyan darabokat adott elő, mint a Guantanamera,¹² és minket kért fel, hogy kísérjük. Ott is basszusoztam. Osztálytársam volt Megyeri József, aki klarinéton tanult. 1975-ben mondtam a Megyerinek, mit szólnál, ha alapítanánk egy dixieland zenekart, neve már van. A zeneiskolai fúvószenekarból úgyszólván öt perc alatt megalakítottuk a zenekart. Az akkori felállásunk: Megyeri József klarinét, Keresztes László harsona, Fónay Tibor nagybőgő, Blaskovics László trombita. A zongoristákkal mindig hadilábon álltunk, az első zongoristánk, aki hosszabb időt játszott velünk, Oláh Emőd volt. A családjával valamikor középiskolás korában költöztek Hódmezővásárhelyre, azt megelőzően konzervatóriumba járt cselló szakra, később a jazzkonzit is elvégezte ének szakon.

Sulyok Csaba:

Hogy jött a Blaskó Dixieland név?

Blaskovics László:

Hallottam a rádióban, hogy van ilyen, hogy Benkó Dixieland.¹³ Nekem nagyon tetszett, azt gondoltam, ha már van ilyen, hogy Benkó, lehetne olyan is, hogy Blaskó Dixieland. Zenekar még nem volt, de a nevet beleírtam a padomba, hogy Blaskó Dixieland.

Sulyok Csaba:

Hol volt lehetőségetek próbálni a zenekarral?

Blaskovics László:

Amikor 1975-ben megalakultunk a zeneiskolában próbáltunk, pénteken volt a fúvószenekari próba, mi pedig szombaton próbáltunk, amikor üres volt a zeneiskola. Ez úgy nézett ki, hogy Lázár Imre bácsi volt az igazgató, ő ott lakott a szolgálati lakásban. Tőle kaptuk meg a zeneiskola kulcsát. „Blasi, amikor befejeztétek, itt kell áramtalanítani, áramtalanítsd az épületet, a postaládába meg dobd be a kulcsot” – mondta Pali bácsi. Akkor én 17 éves voltam, így próbáltunk az üres zeneiskolában. Először csak fül után tanultuk a számokat. Ahogy telt az idő, egyre többet foglalkoztunk vele. Ezt a stílust el kell sajátítani, ami hosszú évek munkája. A jazzre jellemző az offbeat ritmizálás.¹⁴ Amit meg kell tanulni, aztán van a jazznek egy sajátos hangkészlete: a dirty ton,¹⁵ ami se nem nagyterc, se nem kisterc. Ezt az afroamerikaiak népzenejéből hozták át. És egyáltalán az improvizáció, amely minden zenei ág esetében megjelenik, de a jazz esetében különösen fontos elem. Mindegyik műfajnak megvannak azok a sajátosságai, amiket valamilyen módon meg kell tanulni. Molnár

⁴ Miles Davis (1926–1991) többszörös Grammy-díjas afroamerikai jazz-trombitás, zenekarvezető és zeneszerző, a jazztörténet egyik legnagyobb hatású és legkiemelkedőbb alakja.

⁵ A Weather Report 1970-ben alakult amerikai fúziós jazzegyüttes.

⁶ Armando Anthony „Chick” Corea (1941–2021) többszörös Grammy-díjas amerikai jazz-zongorista és zeneszerző. Miles Davis zenésztársaként a fúziós zene egyik úttörője.

⁷ Louis Daniel Armstrong (1901–1971) Grammy-díjas amerikai dzsessztrombitás, énekes, zenekarvezető, a dzsessztörténet egyik legnagyobb és legismertebb alakja.

⁸ Szántó Kovács János Középiskolai Kollégium (1991-től a – Németh Lászlói hagyományra utalva – neve: Cseresnyés Kollégium).

⁹ Schindler Endréné, 1967 és 1987 között volt a kollégium igazgatója.

¹⁰ „Vásárhelyi” Nevada 1967-ben alakult hódmezővásárhelyi beatzenekar, többször változó tagsággal 1973-ig működött, a vásárhelyi beatkorszak „legvadabb” zenekaraként tartják számon.

¹¹ Steiner Béla (1927–2016) zenepedagógus, karnagy, zeneszerző, a Csongrád megyei zeneoktatás meghatározó alakja. 1973–1987 között a Bethlen Gábor Gimnázium tanára.

¹² A Guantanamera a 20. század első felében elterjedt kubai dallam, José Martí szövegével vált világszerte ismertté. Magyarországon 1970-es években vált széleskörben ismertté.

¹³ A Benkó Dixieland Band 1957-ben, Budapesten alakult jazzegyüttes. A műfaj legrégebbi és egyik legnépszerűbb hazai képviselője.

¹⁴ Az offbeat olyan ritmizálást jelent, amelyben a hangsúly árnyalatnyit (kottaértékben ki sem fejezhetően) eltolódik a dallamvivő hangszerek játékában az alapütéshez, a beathez képest.

¹⁵ A dirty tone „piszkos” vagy „hamis” hangot jelent, ami a jazz állandó sajátossága, szorosan összefügg a műfaj kialakulásával, egyedi hangzásával.

Gyula¹⁶ mindig úgy mondta, hogyha valaki nem stílusosan játszott, hogy ez ciki. Vannak, akik dixieland ellen be vannak oltva, nem érzik a stílust. Mondjuk van egy Armstrong-szám: egyetlen egy hang, amit játszik, nem indul ütésre, mindig egy kicsit eltér az ütéstől, kicsit késlelteti. Ezt belül érezni kell, hogy az az egy hang az nem ott van, ahol te játszod. Nagyon picit neked úgy kell indítanod a hangot, hogy ne ütésre indítsd. Mire ezt elsajátítod, az évek munkája.

Sulyok Csaba:

A középiskola befejezése sok esetben a diákzenekarok végét szokta jelenteni. Hogyan alakult tovább a Blaskó Dixieland sorsa, illetve a te zenei pályád?

Blaskovics László:

Az érettségi után jött tizenegy hónap katonaság Szegeden, ott megint újrászerveztük az együttest. Utána a Műegytemet kezdtem el Budapesten. Nemcsak én, a zenekar minden tagja ott tanult tovább. Akkor ott működött a zenekar. Azután abbahagytam az egyetemet és visszajöttem Vásárhelyre. Az élet ahova sodort, ott mindig kiegészültünk tagokkal és csináltuk tovább, emiatt nagyon sokan megfordultak a zenekarban.

Sulyok Csaba:

Mesélnél a pesti évekről? Milyen körülmények között működött ott a Blaskó Dixieland?

Blaskovics László:

Az egyetem egy teljesen amatőr időszak volt: nem kaptunk pénzt a zenélésért, de az egyetem támogatta a zenekar fellépéseit. Kapcsolatban voltunk az egyetemi KISZ Bizottsággal,¹⁷ „Béni” (Tóth István) és „Szamóca” (Szabó István) főállásban ott dolgoztak, a kulturális területtel foglalkoztak. A műegyetemnek nagyságrendileg tízezer nappali hallgatója volt: az egy város volt a városon belül. Ennek ellenére nem volt másik zenekar az egyetemen belül, amely aktívan működött volna, fellépéseket tudott volna vállalni. Ennek köszönhetően nagy helyeken sikerült megfordulnunk a Blaskó Dixielanddel: mondjuk a közgázon volt egy nemzetközi jazzfesztivál, minket oda meghívtak, hogy mi is játszunk. Úgyhogy rajtunk kívül olyanok léptek fel, akiknek nagy nemzetközi hírük volt, mint jazzzenész, ahhoz képest mi egy amatőr zenekar voltunk. Abból a szempontból nagyon előnyös volt, hogy mikor visszakerültünk Vásárhelyre, ezekre a helyekre sokkal nehezebb volt utána bejutnunk – még akkor is – ha szakmailag fejlődött a zenekar.

Sulyok Csaba:

Hogyan kerültetek kapcsolatba a karrierjét akkor kezdő Varga Miklóssal?

Blaskovics László:

Mikor a katonaságnál újrászerveztem a zenekart, akkor megkérdeztem: ki tud gitározni?! Egy Tóth József¹⁸ nevezetű fiú jelentkezett, hogy tud, volna kedve zenélni. Neki megvolt a Grog nevű zenekara Esztergomban, ami olyan örlágon működött, mikor ő Pesten tanult. Volt több olyan fellépésünk is, ahol a két zenekar közösen játszott. Ők elhívtak minket Esztergomba, mi pedig az egyetemi rendezvényekre hívtuk el a Grogot. A Grog énekese Varga Miklós¹⁹ volt, mindenki csak „Johnny”-nak hívta. Pont egy olyan koncerten, ahol közösen játszottunk a műegyetemi kollégiumban, a „Johnny”-t meghallotta egy pesti zenekar, és elhívták énekesnek, onnan indult a karrierje. Így Varga Miklós a kezdőlökést éppen a Blaskó Dixieland ismeretségén keresztül szerezte.

Sulyok Csaba:

¹⁶ Dr. Molnár Gyula (1944) Szegeden született biológus, ornitológus, természetfotós, természetvédő, zenész. A szegedi Kristály zenekar alapítótagja, a szegedi Molnár Dixieland Band vezetője, klarinétosa, világ szinten elismert jazz-zenész. Számos kitüntetés birtokosa, 2004-ben megkapta a Magyar Érdemérem lovagkeresztje kitüntetést, eMeRTon- és Juhász Gyula-díjas előadóművész.

¹⁷ A KISZ Bizottság az egyes üzemekben, felsőoktatási intézményekben működő KISZ (Magyar Kommunista Ifjúsági Szövetség) szervezet vezető testülete.

¹⁸ Tóth József „Citrom” (1958) art rock, blues-rock gitáros, első együttese a Grog nevű formáció volt, majd 1980-tól 1990-ig a Stáció, 1990-től 2000-ig a Tűzkerék Revival Band tagja. 2009 óta a ComeOn Rock Bandban zenél.

¹⁹ Varga Miklós (1956) Máté Péter-díjas magyar énekes, színművész, rockzenész, érdemes művész. A Grog együttesben való tagsága után, 1980-ban előbb a Corpus, majd a Zenith, végül a P. Box énekese lett. Országos ismertséget hozott számára, hogy ő énekelt az 1983-ban bemutatott *István, a király* címszerepét.

Az egyetemi rendezvények mellett külföldre, az akkori keleti tömbhöz tartozó országokba is eljutottatok. Emlékszel ezekre az utakra?

Blaskovics László:

A Műegyetem KISZ Bizottsága kulturális delegációkat szervezett, ennek keretében jutott ki a zenekar Bulgáriába, a Szovjetunióba, Lengyelországba. A lengyel útra emlékszem, hogy a Solaris együttessel együtt voltunk. Lehet, hogy a Szkénében próbáltak ők is. A Szkéné a Műegyetem színháza és amatőr színjátszó társulata volt, ilyen kis kamaraszínháznak kell elképzelni. Ott nagyon neves, ismert színészek és rendezők is megfordultak abban az időben. A fővonalhoz képest kicsit alternatív lehetőség volt nekik is. Mi a színházi résszel nem foglalkoztunk, de a Szkénében felleléptünk többször. A lengyel úton velünk volt M. Kecskés András²⁰ pantomimművész is, akkor ő nagyon menő pantomimművész volt. Még az is előttem van, hogy az *Egy kiállítás képeiből*²¹ csinált egy koreográfiát, ennek voltunk mi része, szerintem Wroclawban. Ami legmeghatározóbb emlékem erről az útról, hogy az egy nagyon nehéz időszak volt a lengyelek számára, amikor 1981 körül kint voltunk.²² Megmaradt bennem például, mikor bementünk egy húsboltba, és teljesen üres volt, csak az üres kampókat láttad. Olyanra is emlékszem, hogy egy aluljáróban megszólalt minket. Nem voltak tőle elragadtatva, hogy a magyarországi KISZ-t képviseljük ott. Nekem az akkor furcsa volt, mert ezt a társadalmi forrongást mi itt Magyarországon nem érzékeltük.

Sulyok Csaba:

1981 végén visszajöttél Hódmezővásárhelyre, Budapest után miként sikerült a szülővárosodban folytatni a zenélést?

Blaskovics László:

1982-ben ismét újjászerveztem a Blaskó Dixielandet Vásárhelyen, viszont 1981-ben én bekerültem a szegedi Molnár Dixieland Bandba²³ is. Az nagyon sokat dobott a Blaskó Dixieland színvonalán: a menedzselés szempontjából is és szakmailag is. Nagyon érdekes együttműködés volt a két zenekar között. Molnár Gyulától nagyon sokat tanultunk. Molnár Gyula a világ élvonalába tartozott, ő abszolút nem volt féltékeny. Nem úgy élte meg, hogy rivalizálna a két zenekar. Nagyon okosan úgy gondolta, hogy mi minél jobbak vagyunk Vásárhelyen, az nekik is jó. Mert ha valaki nem ér rá, akkor nehéz találni olyan beugrót, aki ehhez a műfajhoz ért: gyakorlatilag a két zenekar megyén belül rendszeresen kisegítette egymást. Volt olyan fellépés, ha a mi klarinétosunk nem ért rá, akkor a Gyula jött el helyettesíteni. Fordítva is igaz volt: Kiszin Miklós²⁴ egy évig kint volt Amerikában, az egész egy év alatt a Fónay Tibi helyettesítette. Volt olyan, hogy a Mucsi Árpai²⁵ – a Molnár Dixieland harsonása – helyettesített nálunk egy francia turnén. Fordítva: Sallai Laci állandó beugró volt a Molnár Dixielandban, mert Mucsi Árpai a szegedi szimfonikusoknál is játszott, ha egybeesett a két zenekar fellépése, akkor helyettesíteni kellett. Sokáig úgy játszottunk a Molnár Dixielandban, hogy ketten voltunk vásárhelyiek Kalocsai Gézával.

Sulyok Csaba:

Kik voltak akkor a zenekar tagjai?

Blaskovics László:

²⁰ M. Kecskés András (1955) magyar táncművész, pantomimművész, koreográfus és rendező. Az 1977-es Ki mit tud? döntőseként ismerte meg az országot.

²¹ Az *Egy kiállítás képei* Mogyeszt Petrovics Muszorgszkij (1839–1881) orosz zeneszerző 1874-ben írt legismertebb zongoraciklusa.

²² Lengyelországban 1980-ban alakult meg a „Szolidaritás” Független Önkormányzó Szakszervezet. Ez év augusztusában sztrájkhullámmal kényszerítették kompromisszumra az országot irányító kommunista pártot. Megalakulását követően a „Szolidaritás” a legerősebb, a hatalomtól független tömegmozgalommá vált, amely mind a gazdaságban, mind a politikai életben demokratikus változásokat követelt. 1981. december 13-án a miniszterelnök hadiállapotot vezetett be Lengyelországban a „Szolidaritás” mozgalom felszámolása érdekében.

²³ A Molnár Dixieland Band 1966-ban Szegeden alakult jazzegyüttes, a szintén Szegeden működő Kristály együttesből formálódott ki, vezetője dr. Molnár Gyula. Az évtizedek során számos zenész megfordult az együttesben, amely Magyarországon és külföldön is nagy elismerésekkel büszkélkedhet.

²⁴ Kiszin Miklós (1956–2023) magyar-ének szakos tanár, ismert bőgőművész. A hetvenes években a Hot Jazz Szeged, a Bluegrass Pilgrims Band, valamint a Hóra együttes nagybőgőse volt, majd 1986-ban csatlakozott a Molnár Dixieland Bandhez.

²⁵ Mucsi Árpád a Molnár Dixieland Band alapító harsonása.

Megyeri József (klarinét), Sallai László (trombon), Sebestyén Zoltán (bendzsó), Fónay Tibor (basszusgitár), Kalocsai Géza (dob), Blaskovics László (trombita). Zongoristánk egy ideig nem volt, majd dr. Kertész Péter csatlakozott hozzánk.

Sulyok Csaba:

És mekkora igény mutatkozott Hódmezővásárhelyen a 1980-as években a dixieland zenére?

Blaskovics László:

Mindenféle korosztály ott volt: a dixieland fogyasztható volt mindenki számára. Annyira más világ volt. Akkor eljártak az emberek szórakozni. Külföldre nem nagyon lehetett utazni. Televízió volt, de hétfőnként még nem volt adás. Abban az időben a countryzenekarok is népszerűek voltak Magyarországon. Az 1980-as években nem láttuk, hogy néhány éven belül ekkora rendszerváltás lesz, és az emberek számára ezek az amerikai zenék – a szórakozáson túl – a szabadság illúzióját is kelthették. 1983-ban elkezdtem a főiskolát, így lettem trombitatanár. Akkoriban a Hódtava étteremben²⁶ vendéglátoztam másfél évig. Esténként ott basszusgitároztam, trombitáltam egy trióban, abból tartottam el a családomat, nappal pedig készültem a főiskolai felvételire. Hétköznapi is előfordult, hogy nem lehetett szabad asztalt kapni a Hódtavában, annyian voltak.

Sulyok Csaba:

Akkor neked is megvolt a „zene három műszakban” (Molnár Dixieland, Blaskó Dixieland és a vendéglátózás). Hogyan sikerült ennyi zenei tagságot összeegyeztetni a család és a tanulás mellett?

Blaskovics László:

Visszagondolva, hogy mennyi fellépésünk volt a Blaskó Dixielanddel, azt mondom, hogy emberileg le a kalappal a Molnár Gyula előtt, hogy ő ezt tűrte. Az is többször előfordult, hogy a Blaskó Dixieland bulikkal egyidőben játszani kellett volna a Hódtavában, a munkahelyemen. Szerencsére ez azért olyan világ volt, hogy mindenki nagyon rugalmasan állt a dologhoz. Kovács Pista, az üzletvezető, nem foglalkozott olyannal, hogy egy-egy bulira elmentem, ha küldtem helyettesítést, azt én fizettem zsebből, és a dolog el volt intézve. Neki az volt a lényeg, hogy az a trió megszólaljon, és ez az állandó helyettes, aki engem helyettesített – szintén basszusgitározott és trombitált –, nem más volt, mint Szentmártoni Imre,²⁷ aki most St. Martin néven ismert zenész.

Sulyok Csaba:

Hódmezővásárhelyen milyen fellépési lehetőségeitek voltak?

Blaskovics László:

A vásárhelyi Metripond-Vasas Művelődési Házban²⁸ (klubvezetője Kis Sándor „Csicsó” volt) futott egy jazzpódium nevű klub. Ott minden hónapban játszott a zenekar, és minden alkalommal egy vendég zenekart vagy szólistát meg tudtunk hívni. Többek között a Benkó Dixielandból vendégünk volt a Benkó Sanyi, Zoltán Béla, Nagy Jenő, Nagy Iván. Oláh Emőd nagy barátja volt Pleszkán Frigyes: így jött a kapcsolat a Fricivel, aki egy világszínvonalú zongorista volt. Makovics Dénes²⁹ itt volt katonai Vásárhelyen. Ha jött a Hódtavába sörözni, volt, hogy elkérte tőlem a hangszert, beült basszusgitározni. Úgy basszusgitározott, mint Pastorius:³⁰ kicsit állított a hangszíneken, fantasztikusan tudott játszani. Ő egyébként fuvola szakon végzett konzit, a vásárhelyi katonazenekarban fuvolista volt. Utána jazzkonzit végzett szaxofon szakon, és többek között olyan zenekarokban játszott, mint a Pege Quartet,³¹ Bikini.³² Hatvani Jenő a katonaságnál és a pesti időszakban zenélt velünk, de ő nem vásárhelyi származású volt. Később mondta, hogy ő szívesen Vásárhelyre költözne,

²⁶ A Hódtava étterem a Hódmezővásárhelyen az 1960-as évek vége és az 1980-as évek eleje között Kertváros néven felépült lakótelep kedvelt vendéglátóhelye volt.

²⁷ St. Martin (1965) hódmezővásárhelyi származású zeneszerző, zenész, előadóművész, szaxofon- és pánsípművész.

²⁸ A Metripond-Vasas Művelődési Ház a METRIPOND Mérleggyár 1981. április 28-án átadott művelődési intézménye volt.

²⁹ Makovics Dénes (1962) egyetemi tanár, fúvóshangszereken játszik. 1986–1987 között, illetve 1997-től a Bikini együttes tagja.

³⁰ John Francis Pastorius (1951–1987) amerikai jazz-basszusgitáros és zeneszerző, virtuóz technikájáról és játéktípusáról vált ismertté.

³¹ Pege Aladár (1939–2006) Kossuth-díjas és Liszt Ferenc-díjas bőgőművész, zeneszerző, a magyar dzsessz kiemelkedő alakja, érdemes művész zenekara. Az együttes különböző felállásban működött az 1960-as évek közepétől.

³² Máig működő, 1982-ben alakult magyar rockegyüttes.

hogy újra együtt zenélhessünk. Megyeri Józsi, a klarinétosunk – aki alapítótag volt –, egy idő után nem látott már olyan nagy fantáziát a zenekarban. Lemorzsolódott, és ekkor lett állandó tag Hatvani Jenő. Budapest Ragtime Band,³³ akkor még elég kezdők voltak, mikor ide eljöttek játszani. Nekünk nagy segítség volt, ha mentünk valahova játszani, akkor a Metripod Klubból az erősítőt, hangfalakat elvihettük. Abban az időben egy amatőr zenekarnak irreálisan sokba került a szükséges felszereléshez hozzájutni. Egy amerikai erősítő a magyar fizetésekhez képest itthon a nyolcvanas években nagyon drága volt.

Sulyok Csaba:

A kiközvetítéshez, fellépéshez szükséges engedélyekkel hogy álltatok?

Blaskovics László:

1983-ban tettünk ORI-vizsgát:³⁴ az úgy nézett ki, hogy voltak vagy húszan, akik vizsgáztattak bennünket. Az elnök megkérdezte, „mondja már meg fiatalember, hogyan jutott maguknak ott eszükbe Hódmezővásárhelyen, hogy jazzt játszanak?” Csak annyit mondtam, hogy azért ott is emberek élnek. 1980-as években annyira kuriózum volt Magyarországon egy működő vidéki jazz zenekar, amelyik ráadásul éveken keresztül működik, külföldre jár, fesztiválokon szerepel. Akkor az ORI meghatározta azt a gázsit („ORI-gázsí”), amennyiért mi elmehettünk játszani. Azt hiszem, hogy 700 forint volt fejenként az ORI-gázsink először, ez azt jelentette, hogy onnantól kezdve már tudtunk gázsíért játszani. Ha heten voltunk, és mondjuk elmentünk Szentesre az IH-ba játszani, nem volt téma a gázsí, mert az ORI-gázsink 4900 forint volt, plusz a szállítás. A külföldi fellépések az Interkoncerten³⁵ keresztül történtek. Annak feltétele volt, hogy legyen ORI-vizsgánk. Hivatásos előadóművészi engedély megszerzésétől kezdve ez lehetett volna a főállásom. Akik szabadúszó zenészek voltak, ezzel igazolták azt, hogy nem KMK-sok.³⁶ Aki ebből élt, az ezt az engedélyt vitte magával, mert egyébként a személyigazolványába nem volt beírva semmi. Nekem minden évben be kellett mutatnom egy igazolást, hogy valahol dolgozom, hogy tőlem a biztosítást vonják. Ha kimentünk a későbbiekben, mondjuk egy holland fesztiválra, azt csak az Interkoncerten keresztül tudtuk megvalósítani. Mert az első probléma, hogy te Hollandiába hogyan jutsz ki. Mert egy közönséges földi halandó 1986-ban nem utazhatott Hollandiába. Az Interkoncert szolgálati útlevelet adott nekünk, elintézte a vízumot, ami nem volt egy piskóta mutatvány, mert Németországon keresztül utaztunk, akkor átutazóvízumot kellett kérni, utána holland vízumot. Az Interkoncertnek be kellett mutatnunk a szerződést, és mikor visszajöttünk, a szerződésben szereplő gázsinak a 10%-át le kellett adnom készpénzben.

Sulyok Csaba:

Hogyan jutottatok el a vidéki helyszínekre, külföldi fellépésekre?

Blaskovics László:

Országon belül a fellépésekre személyautóval jutottunk el, ha külföldre mentünk, akkor béreltünk mikrobuszt. Volt olyan, hogy Barkassal voltunk Hollandiában. Úgy mentünk ki, hogy felmentünk – Csehszlovákián keresztül – egészen Magdeburgig, ott teletankoltuk a Barkast (a keleti részen még olcsóbb volt a benzin), onnan már viszonylag közel volt Hollandia.

Sulyok Csaba:

1983-as Ki mit tud?-on közönségsvotummal jutottatok a középöntőbe. Hogyan emlékszel a megmérettetésre?

Blaskovics László:

Az 1983-as Ki mit tud? első tévés elődöntőjében Benkó Sanyi volt a zsűri jazzszakértője. A pesti Studium Dixieland³⁷ zenekarral kerültünk össze, Benkó elmondta, hogy nagyon jó a Blaskó Dixieland is, de hát a

³³ A Budapest Ragtime Band a jazzkorszakot megelőző ragtime világot Magyarországon meghonosító, 1980-ban alakult együttes, tagsága főiskolát, illetve Zeneakadémiát végzett művészekből áll.

³⁴ A szocializmus időszakában „kategóriavizsgákhoz” kötötték a könnyűzenei előadók fellépési jogát. A szórakoztató zenészeknek az OSZK-n keresztül kellett vizsgáznuk, a vendéglátószektortól különböző színvonalú produkciókat az Országos Rendező Iroda (ORI) minősítette.

³⁵ Nemzetközi Koncertigazgatóság. A hazai előadóművészek külföldi fellépéseinek szervezésében egyeduralkodó intézmény a szocializmus évtizedei alatt.

³⁶ KMK: „közveszélyes munkakerülő”.

³⁷ A Studium Dixieland Band egy 1982-ben alakult jazzegyüttes, a következő évben megnyerte a Ki mit tud?-ot. Különböző felállásokban az 1990-es évek közepéig működött.

Studium hangszerelése – amit egyébként Benkóék csináltak – az valami fantasztikus. Mikor kiestünk a Ki mit tud?-ból, akkor Mucsi Józsi „Putyi”,³⁸ a HÓDGÉP klub³⁹ vezetője, telefonált nekem, hogy „Blasi”, szeretnék veled beszélni. Elmentem hozzá. Mondja: „figyelj már, Blasi, ilyen lehetőség, hogy egy vásárhelyi zenekar a tévében szerepel, ilyen egyszer van az életben, nektek ez egy óriási reklám”. (Akkor egy tévé csatorna volt, a Ki mit tud?-ot az egész ország nézte.) Kérdezte: „hány szavazattal jutott tovább az előző elődöntőből, az, aki a közönség szavazattal jutott tovább?” „Én úgy tudom, 8– 9000 szavazattal” – mondtam. Tudni kell, hogy akkoriban 1 forintos levelezőlapra lehetett szavazni a közönségnek. „Putyi” adott 15000 forint gázsit, azt mondta, „ezt majd lezenélték nekem, ez két fellépés a HÓDGÉP klubban. Ezen a 15000 forinton vegyetek levelezőlapot és szavazatok magatokra.” Bementem a postára, kérdeztem: „levelezőlap van-e?” „Van.” „De nekem sok kellene.” „Nekem sok van. Mennyi kellene?” „15000 darab.” „Annyi nincs, de délutánra tudok szerezni” – mondták a postán. Visszamentem délután és kaptam 15000 darab levelezőlapot. Az összes havernak szétosztottuk, mindenki írta, hogy Blaskó Dixieland. Közönség szavazattal jutottunk a következő elődöntőbe, de az a tévés szereplés megért annyit, hogy utána itt az országban nagyon sokan megismerték a zenekart, akárhová elmentünk, akkor tudták, hogy a Blaskó Dixieland a tévében szerepelt. A „Putyi”-nak sokat köszönhetünk: az ő manager- és üzletember vénáját alátámasztja ez az ötlet, benne volt a lokálpatriotizmus is. Ráadásul semmi köze nem volt hozzánk, ő diszkózott, teljesen más műfajban nyomult.

Sulyok Csaba:

A Stúdiummal később is keresztezték az útjaitok egymását, 1983 októberében volt egy közös koncertetek a KEK⁴⁰ jazzklubjában is. Hogy jött ez a közös fellépés?

Blaskovics László:

A Studium a Benkó Dixieland „süvölvény” zenekara volt, őket Benkó segítette és szponzorálta. Nem volt hosszú életű, a Ki mit tud?-ot követően, 1983 ősz környékén feloszlott. A Studium vezetője Kardos Péter volt, aki utána kinőtte magát és megalapította az Oldsmobile⁴¹ nevű zenekart. Az egy kvázi profi zenekarként működött, ő menedzselte, rendezvényszervezéssel is foglalkozott. Egyébként úgy került a Studium Dixielandba, hogy testnevelőtanár volt a József Attila Gimnáziumban, és a Studium Dixieland tagjai odajártak. A Kardos Péter nagyon szeretett minket, rengeteg bulit szervezett nekünk mint menedzser, persze nem ingyen, megkapta abból a rá eső részt, nem is tudjuk, hogy mennyit. Akkor ez már profi módon ment. Mondta, „Blasi, volna egy fellépés Svájcban, tudok nektek adni 2000 svájci frankot”. Én nem tudom, ő mennyiért szerződött, lehet, hogy 4000-ért vagy 5000-ért. Annyira profi volt, hogy volt neki egy mikróbusza, azzal kivitt bennünket, lejátszottuk a bulit, aztán hazahozott. Először konkurenssek voltunk, de azután nagyon jó barátság alakult ki.

Sulyok Csaba:

Hol kaptatok még rendszeres fellépési lehetőséget?

Blaskovics László:

Hódmezővásárhelyen a Metripont Klub után a Tanács Klubban,⁴² majd a Petőfi Művelődési Központban (továbbiakban PMK) játszottunk. A Molnár Dixielanddel rendszeresen játszottunk a tanácsház alatti klubban, ha jól emlékszem, minden hónap harmadik hétfőjén. Almási Pista⁴³ személyes kapcsolatainak volt ez köszönhető. Ő volt akkor a művelődési ház igazgatója, jó kapcsolata volt a városi tanáccsal. Mindig tele volt a hely, amíg működött, nagyon népszerű volt. Rendszeresen voltak fellépéseink Szentesen, az Ifjúsági Házban. Kertész Péter szentesi volt, mikor bekerült a zenekarba, nagyon lelkes volt a szervezésben is. Rendszeresen

³⁸ Mucsi József „Putyi” a hódmezővásárhelyi könnyűzene, azon belül is a diszkó műfajának meghatározó alakja, klubvezető.

³⁹ A HÓDGÉP Klub a hódmezővásárhelyi HÓDGÉP vállalat üzemi klubja volt.

⁴⁰ A KEK a Kertészeti Egyetem Klubja volt Budapesten.

⁴¹ Az Oldsmobile Dixieland Jazz Band az 1980-as években alakult együttes, amely a tradicionális jazz irányzatát követte.

⁴² A Tanács Klub a Hódmezővárhely Városi Tanács épülete alatti pincerendszer egyik részében kialakított klubhelyiség. A 1980-as években rendszeresen tartottak itt jazzkoncerteket, a rendszerváltozás után diszkóként működött.

⁴³ Almási István (1944–2017) számos zenekarban játszott: The Lines (szegedi egyetemi zenekar), Molnár Dixieland Band, HG [HÓDGÉP] Band, Promenade Dixieland Band. Hangszerei: klarinét, tenor- és baritonszaxofon. 2012-től 2017-ig Hódmezővásárhely polgármestere volt.

játszottunk Csongrádon a FÜTŐBER Klubban.⁴⁴ Sallai Laci a Volánnál dolgozott, én pedig 1983-ig a DÉLÉP-nél Szegeden, így többször volt fellépésünk a Volán és a DÉLÉP Klubban⁴⁵ is.

Sulyok Csaba:

Mesélnél a külföldi fellépésekről?

Blaskovics László:

Nagyon sok fesztiválon játszottunk, legtöbbet Hollandiában, de Németországban, Svédországban, Franciaországban, Gran Canarián is. Abban az időben az egyik legnagyobb jazzfesztivál a drezdai⁴⁶ volt. Oda minden évben egy zenekart hívtak egy-egy országból. Mi 1986-ban jutottunk ki. Az nagy élmény volt: hatalmas közönség előtt lehetett játszani. Hollandiában a hertogenboschi fesztiválon⁴⁷ háromszor léptünk fel. Ez a fesztivál minden év májusában volt, ott – mostani füllel nagyon fura – több mint száz zenekar játszott. Szintén holland fesztivál volt Tilburgban. Franciaországban, Saint-Raphaëlben volt egy nagy dixieland fesztivál, azon is voltunk többször. Meg ha már ott voltunk, gyerekkori zenésztársam Avignon mellett egy kis faluba (Vacqueyras) ment férjhez. Az egy nagyon híres borvidék Franciaországon belül, ott egy borfesztiválon játszottunk. Bonnban a tartományi minisztériumban is játszottunk.

Sulyok Csaba:

Hogyan lett a Blaskó Dixieland Pro Urbe-díjas Salgótarjában?

Blaskovics László:

A Blaskó Dixieland és a Molnár Dixielanddal a Salgótarjáni Dixieland Fesztiválon⁴⁸ úgymond házigazdák voltunk, ami azért volt érdekes, mert a szervezőknek külön meg kellett mondani, hogy amikor a Blaskó Dixieland fellép, akkor ne lépjen fel máshol a Molnár Dixieland, mert nem tudok két helyen egyszerre trombitálni. Sokkal többször is játszhattunk volna a Blaskó Dixielanddal, de mint házigazdák, mi be voltunk fogva. Ott nagyon nehezen lehetett technikailag összeegyeztetni, hogy én a Molnár Dixieland tagjaként egy másik zenekarral is fellépjek. Volt azért még a későbbiekben is egy-két fellépésünk. Idővel intézménnyé nőtte ki magát a Salgótarjáni Dixieland Fesztivál, az országban a legnagyobb ilyen jellegű fesztivál volt. Az, hogy oda kit hívjanak meg, az nagyon sok esetben Molnár Gyulán is múlt. Ő azt a szakmai színvonalat sugallta a szervezőknek, ami alapján eldől, hogy kiket hívjanak meg. Olyannyira komoly volt, hogy a Pro Urbe-díjat is megkaptuk Salgótarjától.

Sulyok Csaba:

Milyen hangzóanyagai jelentek meg a Blaskó Dixielandnek?

Blaskovics László:

1989-ban jelent meg a *Stevedore Stomp* című lemezünk bakeliten, ezt a PMK adta ki. A hangfelvételt 1988 nyarán rögzítettük az Origó Hangrögzítő GMK-nál,⁴⁹ Cserni Kálmán volt a hangmérnök. Abban az időben nagyon nagy dolog volt, hogy egy vidéki zenekar bakelit lemezt kiadott. A vidéki zenekaroknak nagyon nehéz volt az érvényesülés. A második zenei albumunk szintén az Origó stúdióban készült: azt kazetta formájában adtuk ki. Akkor már a bakelitet nem nagyon hallgatták, CD meg még nem volt Magyarországon. Fura volt, mikor játszottunk 1984-ben Hollandiában, és árultuk a bakelitet, kazettát. Mondták: „CD, CD”? Azt sem tudtam, mi az, azután betört a CD Magyarországra is. Két CD-t jelentettünk meg, az elsőt 1995-ben Pleszkán Frigyes zenei közreműködésével. Ez volt a *Casablanca*, ez az egyetlen fennmaradt hanganyag, amin a Frici zongorázik; és 1997-ben a *Let's do it...* címmel egy következő CD, amin Imre Zsazsa énekel.

⁴⁴ A FÜTŐBER Klub az egykori Csongrádon működő Fűtőber Épületgépészeti Termékeket Gyártó Vállalat 1978-ban létrehozott ifjúsági klubja volt.

⁴⁵ A DÉLÉP Klub a Délmagyarországi Építő Vállalat klubja volt Szegeden.

⁴⁶ A Drezdai Nemzetközi Dixieland Fesztivál (Németország) Európa legnagyobb jazzfesztiválja, 1971 óta rendezik meg minden év őszén.

⁴⁷ A hertogenboschi fesztivál egy több évtizedes múltra visszatekintő jazzfesztivál Hollandiában.

⁴⁸ A Salgótarjáni Nemzetközi Dixieland Fesztivál, 1984 óta Magyarország egyik legjelentősebb jazzfesztiválja, amelyet a város művelődési központjában szerveznek meg.

⁴⁹ Az Origó Hangrögzítő GMK Kerekgyháza mellett az 1980-as évek végén létrehozott stúdió, felszereltségének köszönhetően hanglemezyári megbízásoknak is eleget tett. A stúdió vezetője Cserny Kálmán volt.

Sulyok Csaba:

Meddig működött a Blaskó Dixieland?

Blaskovics László:

2000-ig működött a zenekar, viszont a 90-es években nehezebb volt. Én úgy látom, hogy a közönség zene iránti érdeklődésének tekintetében lineáris csökkenés mutatkozik: azt hiszem, most vagyunk a nulla szinten. Utána már a tagoknak is csökkent a lelkesedése, motivációja. Már nem volt olyan kuriózum kimenni külföldre zenélni.

Sulyok Csaba:

A zenekar megszűnése után folytattad a zenélést?

Blaskovics László:

Igen, én hobbiból megtanultam kürtön játszani. Volt egy olyan zenekarunk, hogy Blaskó Quartet: bőgő, dob, zongora és kürt felállásban, és jazz sztenderdeket játszottunk. Néhány évig működött. 2013-ban alakult és 2025-ig működött a PopArt együttes, ami úgy indult, hogy kimondottan régi slágereket akartunk játszani. Működött is sokáig, jól éreztük magunkat, de belefáradtak a tagok, nem jöttek a fellépések, elhalt az egész. Most a szegedi Folk Roses nevű zenekarban basszusgitározom, ír és magyar népzene feldolgozásokat játszunk.